

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

29. července 2024*

„Řízení o předběžné otázce – Podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů – Směrnice 2009/28/ES – Články 17 a 18 – Směrnice 2018/2001/ES – Články 25, 29 a 30 – Kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů – Ověřování plnění těchto kritérií – Biopaliva používaná v dopravě – Výroba paliv metodou společného zpracování – Prokázání souladu s kritérii udržitelnosti – Metoda hmotnostní bilance – Způsoby posouzení obsahu hydrogennačně upravených rostlinných olejů (HVO) v palivech vyrobených touto metodou – Právní úprava členského státu vyžadující fyzikální analýzu ¹⁴C – Článek 34 SFEU – Volný pohyb zboží“

Ve věci C-624/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Conseil d'État (Státní rada, Francie) ze dne 30. září 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 30. září 2022, v řízení

BP Francie SAS

proti

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení: K. Jürimäe, předsedkyně senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce třetího senátu, N. Piçarra, N. Jääskinen a M. Gavalec (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: N. Mundhenke, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. října 2023,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za BP France SAS: M. Dantin a A. Kourtih, avocats, ve spolupráci s: A. Comtesse York von Wartenberg a J. Lopez, jako znalci,
- za francouzskou vládu: J.-L. Carré, V. Depenne, B. Fodda a M. Guiresse, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: francouzština.

- za nizozemskou vládu: M. K. Bulterman a A. Hanje, jako zmocněnkyně,
- za rakouskou vládu: A. Posch, J. Schmoll, F. Koppensteiner a F. Werni, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi: B. De Meester a F. Thiran, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 11. ledna 2024,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 17 a 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015 (Úř. věst. 2015, L 239, s. 1) (dále jen „směrnice 2009/28“), článků 25, 29 a 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. 2018, L 328, s. 82), jakož i článku 34 SFEU.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi BP France SAS a ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique (ministr hospodářství, financí a průmyslové a digitální suverenity, Francie) ve věci legality circulaire du ministre délégué, chargé des comptes publics, du 18 août 2020 concernant la taxe incitative relative à l'incorporation de biocarburants (TIRIB) [oběžník pověřeného ministra pro veřejné účty ze dne 18. srpna 2020 týkající se pobídkové daně související s přimícháváním biopaliv (TIRIB)] (dále jen „sporný oběžník“), který pro stanovení skutečného obsahu hydrogenačně upravených rostlinných olejů (dále jen „HVO“) typu benzin nebo motorová nafta v palivu vyrobeném metodou společného zpracování ukládá povinnost provést fyzikální laboratorní analýzu ¹⁴C.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2009/28

- 3 Směrnice 2009/28 byla s účinností od 1. července 2021 zrušena a nahrazena směrnicí 2018/2001. Článek 2 druhý pododstavec písm. i) směrnice 2009/28 obsahoval následující definici:

„[...]

1. ‚biopalivem‘ se rozumí kapalné nebo plynné palivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy“.

- 4 Článek 3 této směrnice, nadepsaný „Závazné národní cíle a opatření pro využívání energie z obnovitelných zdrojů“, v odstavci 4 stanovil:

„Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy v roce 2020 činil alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě v uvedeném členském státě.

[...]“

- 5 Článek 17 uvedené směrnice, nadepsaný „Kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny“, v odstavci 1 stanovil:

„Bez ohledu na to, zda byly suroviny vypěstovány na území nebo mimo území [Evropského s]polečenství, zohlední se energie z biopaliv a biokapalin pro účely uvedené v písmenech a), b) a c), pouze pokud tato biopaliva a biokapaliny splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavcích 2 až 6:

- a) posuzování plnění požadavků této směrnice týkajících se vnitrostátních cílů;
- b) posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů;
- c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv a biokapalin.

[...]“

- 6 Tento článek 17 v odstavcích 2 až 5 definoval kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny.

- 7 Uvedený článek 17 v odstavci 8 stanovil:

„Pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí členské státy, na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti, odmítnout zohlednit biopaliva a biokapaliny získané v souladu s tímto článkem.“

- 8 Článek 18 směrnice 2009/28, nadepsaný „Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny“, stanovil:

„1. Mají-li být biopaliva a jiné biokapaliny zohledněny v čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a c), vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 17 odst. 2 až 5. Za tím účelem od hospodářských subjekt[ů] požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:

- a) umožňuje, aby byly dodávky surovin nebo biopaliv s rozdílnými parametry udržitelnosti míseny;
- b) požaduje informace ohledně parametrů udržitelnosti a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a
- c) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidaných do směsi.

[...]

3. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace a na žádost členského státu zpřístupňovaly údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají, a provedení tohoto auditu doložily. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Také se hodnotí četnost a metodika odebírání vzorku a obsáhlost údajů.

Informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují zejména informace o plnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5, příslušné informace o přijatých opatřeních na ochranu půdy, vody a ovzduší, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a příslušné informace týkající se opatření přijatých s cílem zohlednit aspekty uvedené v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci.

[...]

4. Společenství usiluje o uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod s třetími zeměmi, které obsahují ustanovení o kritériích udržitelnosti odpovídajících kritériím podle této směrnice. Pokud Společenství uzavře dohody, které obsahují ustanovení, jejichž obsah souvisí s kritérii udržitelnosti uvedenými v čl. 17 odst. 2 až 5, může [Evropská k]omise rozhodnout, že tyto dohody prokazují, že biopaliva a biokapaliny vyrobené ze surovin vypěstovaných v těchto zemích splňují daná kritéria udržitelnosti. [...]

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu produktů z biomasy obsahují přesné údaje pro účely čl. 17 odst. 2 nebo prokazují, že dodávky biopaliv nebo biokapalin splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 17 odst. 3, 4 a 5, nebo že žádné materiály nebyly záměrně modifikovány nebo vyřazeny tak, aby se na dodávku nebo její část vztahovala příloha IX. [...]

[...]

5. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4, pouze pokud daná dohoda anebo režim splňují přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu. [...]

Nepovinné režimy uvedené v odstavci 4 (dále jen „nepovinné režimy“) pravidelně alespoň jednou ročně zveřejní seznam svých certifikačních orgánů využívaných pro nezávislý audit, přičemž u každého certifikačního orgánu uvedou, kterým subjektem nebo vnitrostátním veřejným orgánem byl uznán a který subjekt nebo vnitrostátní veřejný orgán jej sleduje.

Zejména s cílem předcházet podvodům může Komise na základě analýzy rizik nebo zpráv uvedených v odst. 6 druhém pododstavci tohoto článku podrobně stanovit normy pro nezávislý audit a požadovat, aby všechny nepovinné režimy tyto normy uplatňovaly. Učiní tak prostřednictvím prováděcích aktů přijatých přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3. Tyto akty stanoví lhůtu, v níž nepovinné režimy musí tuto normu provést. Komise může zrušit rozhodnutí uznávající nepovinné režimy v případě, že tyto normy ve stanovené lhůtě neprovedou.

[...]

7. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady anebo údaje získané v souladu s dohodou anebo režimem, jež byly předmětem rozhodnutí podle odstavce 4, členský stát, pokud to je již

zřejmé z uvedeného rozhodnutí, nevyžaduje, aby dodavatel poskytl další doklady o splnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5 ani informace o opatřeních uvedených v odst. 3 druhém pododstavci tohoto článku.

[...]

Směrnice 2018/2001

9 Body 94, 107 až 110 a 126 odůvodnění směrnice 2018/2001 stanoví:

„(94) Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy by měly být vždy vyráběny udržitelným způsobem. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy používané k plnění cíle [Evropské u]nie stanoveného v této směrnici a ty z nich, na které se vztahují režimy podpory, by tedy měly povinně splňovat kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů. Harmonizace těchto kritérií pro biopaliva a biokapaliny je základem pro dosažení cílů energetické politiky Unie, jak jsou uvedeny v čl. 194 odst. 1 [SFEU]. Tato harmonizace zajišťuje fungování vnitřního trhu s energií, a tím, zejména s ohledem na povinnost členského státu neodmítnout na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti biopaliva a biokapaliny získané v souladu s touto směrnicí, usnadňuje obchod mezi členskými státy s biopalivy a biokapalinami, které příslušná kritéria splňují. Pozitivní účinky harmonizace výše uvedených kritérií na hladké fungování vnitřního trhu s energií a na zabránění narušení hospodářské soutěže v Unii nelze popřít. V případě paliv z biomasy by členské státy měly mít povoleno stanovit dodatečná kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů.

[...]

(107) Na základě zkušeností s praktickým prováděním kritérií Unie pro udržitelnost je vhodné posílit úlohu dobrovolných mezinárodních a vnitrostátních certifikačních režimů pro harmonizované ověřování souladu s kritérii pro udržitelnost.

(108) Je v zájmu Unie podporovat vznik dobrovolných mezinárodních nebo vnitrostátních režimů stanovujících normy pro výrobu udržitelných biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy a osvědčujících, že výroba biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy tyto normy splňuje. Z tohoto důvodu by se mělo stanovit, že se uznává, že uvedené režimy poskytují spolehlivá zjištění a údaje, pokud splňují příslušné normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly. V zájmu spolehlivého a harmonizovaného zajištění ověřování souladu s kritérii pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů a zejména s cílem zamezit podvodům, by Komise měla být zmocněna stanovit podrobná prováděcí pravidla včetně adekvátních standardů spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu, která se uplatní na dobrovolné režimy.

(109) Dobrovolné režimy hrají stále větší roli při poskytování důkazů o souladu s kritérii pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. Je proto vhodné, aby Komise od dobrovolných režimů, včetně těch, které již uznala, vyžadovala, aby o své činnosti pravidelně podávaly zprávy. Tyto zprávy se zveřejní, aby se zvýšila transparentnost a zlepšil dohled ze strany Komise. Tyto zprávy by Komisi navíc poskytly nezbytné informace k tomu, aby mohla podat zprávu o fungování dobrovolných režimů za účelem stanovení osvědčených postupů, a případně předložit návrh na další podporu takových osvědčených postupů.

(110) V zájmu usnadnění fungování vnitřního trhu by měly důkazy týkající se kritérií pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů pro energii z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, jež byly získány v souladu s režimem, který Komise uznala, přijímat všechny členské státy. Členské státy by měly přispívat k zajištění správné implementace zásad certifikace dobrovolných režimů tím, že budou dohlížet na činnosti certifikačních orgánů akreditovaných vnitrostátním akreditačním orgánem, a tím, že budou dobrovolné režimy informovat o příslušných zjištěních.

[...]

(126) Za účelem změny nebo doplnění jiných než podstatných prvků této směrnice by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 [SFEU] [...] stanovení metodiky pro určení podílu biopaliva a bioplynu pro dopravu vzniklých z biomasy, která je předmětem zpracování s fosilními palivy v rámci společného procesu a metodiky pro posouzení úspor emisí skleníkových plynů z kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a recyklovaných uhlíkových paliv s cílem zajistit, aby nebyl udělen žádný kredit za zabránění vzniku emisí oxidu uhličitého; [...]"

10 Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Definice“, v druhém pododstavci stanoví:

„Dále se rozumí:

[...]

33) ‚biopalivem‘ kapalné palivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy;

[...]“

11 Článek 25 uvedené směrnice, nadepsaný „Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy“, v odstavci 1 stanoví:

„V zájmu všeobecného rozšíření využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy uloží každý členský stát dodavatelům paliv povinnost zajistit, aby nejpozději v roce 2030 činil podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy alespoň 14 % (minimální podíl), v souladu s orientační trajektorií stanovenou členským státem vypočtenou v souladu s metodikou stanovenou v tomto článku a v článcích 26 a 27. [...]

[...]“

12 Článek 28 téže směrnice, nadepsaný „Další ustanovení týkající se energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy“, v odstavci 5 stanoví:

„Do 31. prosince 2021 Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem doplnit tuto směrnici tím, že specifikuje metodiku pro určení podílu biopaliva a bioplynu pro dopravu vzniklých zpracování biomasy ve společném procesu s fosilními palivy [...]"

- 13 Článek 29 směrnice 2018/2001, nadepsaný „Kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy“, v odstavci 1 stanoví:

„Energie z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy se zohlední pro účely uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto pododstavce, pouze pokud splňují kritéria udržitelnosti a kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10:

- a) příspěvek ke splnění cíle Unie stanoveného v čl. 3 odst. 1 a podíl energie z obnovitelných zdrojů v členských státech;
- b) posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně povinnosti stanovené v článku 25;
- c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.

[...]

- 14 Tento článek 29 v odstavcích 2 až 7 definuje kritéria udržitelnosti pro výrobu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.

- 15 Uvedený článek 29 v odstavci 12 zní:

„Pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) tohoto článku, a aniž jsou dotčeny články 25 a 26, členské státy na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti neodmítnou zohlednit biopaliva a biokapaliny získané v souladu s tímto článkem. Tímto odstavcem není dotčena veřejná podpora poskytnutá v rámci režimů podpory schválených do dne 24. prosince 2018.“

- 16 Článek 30 směrnice 2018/2001, nadepsaný „Ověřování plnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů“, stanoví:

„1. Mají-li být biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy nebo jiná paliva, jež jsou způsobilá pro započtení do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. b), zohledněny v člancích 23 a 25 a v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c), vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10. Pro tyto účely od hospodářských subjektů požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:

- a) umožňuje mísení dodávek surovin nebo paliv s rozdílnými parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů, například v kontejneru, zpracovacím nebo logistickém zařízení, přepravní a distribuční infrastruktuře nebo zóně;
- b) umožňuje, aby byly dodávky surovin s různým energetickým obsahem míseny pro účely dalšího zpracování, pod podmínkou, že je velikost dodávek upravena podle jejich energetického obsahu;
- c) požaduje informace ohledně parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a

d) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidaných do směsi, a vyžaduje, aby bylo této rovnováhy dosaženo v náležitě lhůtě.

System hmotnostní bilance zajišťuje, aby byla každá dodávka pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohledněna v rámci čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) nebo c) jen jednou a aby obsahovala informace o tom, zda byla na výrobu této dodávky poskytnuta podpora, a pokud ano, o jaký druh režimu podpory se jednalo.

2. Pokud je dodávka zpracována, informace o parametrech udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů dodávky se upraví a spojí s výstupem v souladu s těmito pravidly:

- a) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin pouze jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy, kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, velikost dodávky a související objemy parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů se upraví použitím konverzního faktoru představujícího poměr mezi hmotností výstupu určeného pro tuto výrobu a hmotností suroviny vstupující do procesu;
- b) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin více než jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy, kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, uplatní se na každý výstup samostatný konverzní faktor a použije se samostatná hmotnostní bilance.

3. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace týkající se souladu s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 25 odst. 2 a přijatými podle uvedeného ustanovení a s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a aby hospodářské subjekty na žádost příslušného členského státu zpřístupňovaly údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají, a provedení tohoto auditu doložily. Za účelem dosažení souladu s čl. 29 odst. 6 písm. a) a odst. 7 písm. a) lze až do prvního bodu shromažďování lesní biomasy použít audit první nebo druhou stranou. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu, včetně ověření skutečnosti, že materiály nebyly záměrně modifikovány nebo vyřazeny tak, aby se dodávka nebo její část mohla stát odpadem nebo zbytkem. Také se hodnotí četnost a metodika odebírání vzorku a obsáhlost údajů.

[...]

4. Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy nebo jiných paliv, jež jsou způsobilá pro započtení do čitatele stanoveného v čl. 27 odst. 1 písm. b), poskytují přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 25 odst. 2 a čl. 29 odst. 10, prokazují dodržení čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 2 a 4, nebo prokazují, že dodávky biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 29 odst. 2 až 7. Při prokazování toho, že kritéria stanovená v čl. 29 odst. 6 a 7 jsou splněna, mohou subjekty poskytnout požadované důkazy přímo na úrovni oblasti získávání surovin. Komise může uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na

seznamy sestavené mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 29 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) bodu ii).

Komise může rozhodnout, že uvedené režimy obsahují přesné informace o opatřeních přijatých pro ochranu půdy, vody a ovzduší, obnovu znehodnocené půdy, zamezení nadměrné spotřebě vody v oblastech, kde je jí nedostatek, a pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

[...]

6. Členské státy mohou zavést vnitrostátní režimy, v nichž je soulad s kritérii udržitelnosti a úspory emisí skleníkových plynů, která jsou stanovena v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10, a s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů pro kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku stanovenými v čl. 25 odst. 2 a přijatými podle uvedeného ustanovení a v souladu s čl. 28 odst. 5, ověřován v celém dodavatelském řetězci se zapojením příslušných vnitrostátních orgánů.

[...]

9. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady nebo údaje získané v souladu s režimem, jenž byl předmětem rozhodnutí podle odstavce 4 nebo 6 tohoto článku, nevyžaduje členský stát, pokud to je již zřejmé z uvedeného rozhodnutí, aby dodavatel poskytl další doklady o splnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů uvedených v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10.

[...]“

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/1640

- 17 Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1640 ze dne 5. června 2023 o metodice pro určení podílu biopaliva a bioplynu pro dopravu vyrobených z biomasy zpracovávané ve společném procesu s fosilními palivy (Úř. věst. 2023, L 205, s. 1) bylo přijato na základě čl. 28 odst. 5 směrnice 2018/2001. Toto nařízení v přenesené pravomoci v článku 2, nadepsaném „Metoda hmotnostní bilance“, stanoví:

„1. Je-li použita metoda hmotnostní bilance, hospodářský subjekt provede úplnou analýzu hmotnostní bilance celkové hmotnosti vstupů a výstupů. Metoda hmotnostní bilance zajišťuje, aby byl biogenní obsah všech výstupů úměrný biogennímu obsahu vstupů a aby byl každému výstupu přiřazen podíl biogenního materiálu identifikovaný výsledky radiouhlíkových (¹⁴C) zkoušek. Pro každý výstup se použijí různé konverzní faktory, které co nejlépe odpovídají biogennímu obsahu naměřenému prostřednictvím výsledků radiouhlíkových (¹⁴C) zkoušek. Výstup musí brát v úvahu hmotnost ztracenou v odpadních plynech, v kapalných průmyslových odpadních vodách a v tuhých zbytcích. Metoda hmotnostní bilance zahrnuje dodatečnou analytickou charakterizaci vstupních surovin a produktů, jako je konečná a hrubá analýza hmotnostních toků systému.

[...]“

Francouzské právo

Celní zákoník

- 18 Článek 266n code des douanes (celního zákoníku), ve znění použitelném na spor v původním řízení, stanovil:

„I. Osoby povinné odvést vnitrostátní spotřební daň stanovenou v článku 265 jsou povinny odvést daň [TIRIB].

[...]

III. Daň [TIRIB] vychází z celkového objemu benzínu a nafty, pro které se v kalendářním roce stala splatnou.

Výše daně se vypočítá zvlášť pro benzin a zvlášť pro naftu.

Tato částka se rovná součinu základu definovaného v prvním pododstavci tohoto bodu III a sazby stanovené v bodě IV, na kterou se použije koeficient rovnající se rozdílu mezi vnitrostátním cílovým procentním podílem začlenění obnovitelné energie do dopravy stanoveným v témže bodě IV a podílem obnovitelné energie obsažené v produktech zahrnutých do základu. Je-li podíl obnovitelné energie vyšší nebo roven vnitrostátnímu cílovému procentnímu podílu začlenění obnovitelné energie do dopravy, je daň nulová.

IV. Sazba daně a vnitrostátní cílové procentní podíly začlenění obnovitelné energie do dopravy jsou následující:

Rok	2020	Od roku 2021
Sazba ([eur]/hL)	101	104
Cílový procentní podíl nafty	8 %	8 %
Cílový procentní podíl benzínu	8,2 %	8,6 %

V.-A.- Poměr obnovitelné energie označuje podíl energie vyrobené z obnovitelných zdrojů, vyjádřený výhřevností paliva, u které může poplatník doložit, že je obsažena v palivech zahrnutých do základu daně, případně s ohledem na pravidla pro výpočet některých surovin stanovená v písmenech C a D tohoto bodu V a ustanoveních bodu VII.

Energie obsažená v biopalivech je obnovitelná, pokud tato biopaliva splňují kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 [směrnice 2009/28].

Aa.- Zohledňuje se pouze energie obsažená v produktech, jejichž zpětná výsledovatelnost byla zajištěna od jejich výroby.

Vládní nařízení definuje postupy sledovatelnosti použitelné pro každý produkt podle surovin, z nichž je vyroben, a pravidla pro účtování energie, která se uplatňují v souladu s tímto bodem V.

[...]“

Nařízení č. 2019-570

- 19 Décret no 2019-570, du 7 juin 2019, portant sur la taxe incitative relative à l'incorporation des biocarburants (nařízení č. 2019-570 ze dne 7. června 2019 o pobídkové dani související s přimícháváním biopaliv) (JORF ze dne 9. června 2019, text č. 13) v článku 3 stanoví:

„Skutečnosti, na jejichž základě osoba povinná zaplatit pobídkovou daň pro účely čl. 266n bodu V písm. A druhého pododstavce celního zákoníku doloží, že zdanitelná paliva obsahují energii z obnovitelných zdrojů, zahrnují kromě dokladů o pohybu a evidence zásob stanovených v čl. 158g bodě II písm. b) téhož zákoníku, které se týkají způsobilých produktů a zdanitelných paliv:

1° osvědčení o přimíchávání způsobilých produktů do zdanitelného paliva v daňovém skladu s ropnými produkty, vystavené při přimíchávání;

[...]

3° skladové výkazy pro sledování obnovitelné energie;

4° osvědčení o obsahu vydávaná v případech, kdy vzniká povinnost zaplatit pobídkovou daň ze zdanitelného paliva považovaného za palivo obsahující energii z obnovitelných zdrojů;

[...]“

- 20 Článek 4 bod III tohoto nařízení stanoví:

„III. – Skladové výkazy pro sledování obnovitelné energie jsou povinny vést osoby, které mají způsobilé produkty v daňovém skladě, v daňovém skladě energetických produktů nebo v závodě, jakož i osoby, které využijí možnosti stanovené v čl. 5 odst. 3°.

Tyto výkazy uvádějí:

1° vstupy a výstupy množství držených způsobilých produktů, zejména s ohledem na přimíchávání, převody, nabytí a výstupy zaznamenané v osvědčeních;

[...]“

- 21 Článek 7 uvedeného nařízení stanoví:

„Osvědčení a skladové výkazy pro sledování obnovitelné energie uvádějí názvy a množství způsobilých produktů z obnovitelné energie, bez ohledu na to, zda jsou přimíchány do zdanitelných paliv, přičemž se rozlišují:

1° produkty, které nejsou vyrobeny z biomasy;

2° biopaliva;

3° produkty ze surovin vymezených v čl. 266n bodu V písm. B podbodou 2 celního zákoníku;

4° produkty z palmového oleje;

5° produkty, na které se vztahují zvláštní povinnosti zpětné vysledovatelnosti stanovené v hlavě III tohoto nařízení.

Zahrnují rovněž informace nezbytné pro sledování obnovitelné energie stanovené orgánem správy cel a nepřímých daní.“

22 Článek 8 téhož nařízení zní:

„Vydávání osvědčení a vedení skladových výkazů pro sledování obnovitelné energie se osvědčuje potvrzením příslušných celních orgánů.

[...]“

Sporný oběžník

23 V části V oddílu A kapitoly IV sporného oběžníku, nadepsané „Zohlednění skutečného obsahu biopaliv při zápisu do skladových výkazů vedených pro účely daně TIRIB“, body 109 až 111, 114 a 115 tohoto oběžníku stanoví:

„[109] Objemy způsobilých produktů zapsané při vstupu do skladových výkazů vedených pro účely daně TIRIB musí odpovídat objemu uznanému celními orgány v okamžiku, kdy produkt dorazí do [závodu] nebo do [daňového skladu (EFS)]. V zásadě se jedná o objemy uvedené v průvodních dokladech [jednotný správní doklad (DAU), elektronický správní doklad (DAE), zjednodušený průvodní doklad (DSA) nebo zjednodušený průvodní obchodní doklad (DSAC)].

V případě dodávek paliv obsahujících biopaliva přijímaných na vstupu do [závodu] nebo do EFS musí být na základě vzorku odebraného při vykládce dodávky paliva provedena laboratorní analýza, která umožní zjistit skutečný obsah biopaliva v přijatém produktu. Tato analýza bude muset být provedena u všech typů biopaliv.

[110] V průvodních dokladech k dodávkám paliv obsahujícím biopaliva musí být uveden skutečný objem dodaného produktu a skutečný objem biopaliva obsaženého v dodaném palivu. Pokud je v průvodních dokladech k dodávkám paliv uveden objem biopaliva, který neodpovídá fyzikální analýze provedené laboratoří, lze do skladových výkazů zapsat pouze objem biopaliva skutečně obsažený v přijatém palivu, který byl zjištěn fyzikální analýzou provedenou při vstupu výrobku do daňového skladu. Objemy zaznamenané na vstupu do skladových výkazů musí rovněž odpovídat objemům biopaliv, na něž se vztahuje potvrzení o udržitelnosti vystavené dodavatelem biopaliv.

[111] U hydrogenačně upravených rostlinných olejů typu benzin nebo motorová nafta musí fyzikální laboratorní analýza ¹⁴C odpovídat objemu zaznamenanému v průvodních dokladech s odchylkou +/- 10 %

[...]

[114] Fyzikální laboratorní analýza bude vyžadována nejprve pro každý příjem paliv obsahujících biopaliva pro rok 2020 pro každého dodavatele a poté pro každého nového dodavatele. Pokud fyzikální analýzy odhalí objem biopaliv odpovídající objemu uvedenému v průvodním dokladu, nebudou již fyzikální analýzy budoucích dodávek od tohoto dodavatele povinné, ale budou moci být na žádost příslušného celního orgánu provedeny namátkově.

Tato laboratorní analýza se týká dovozů, dovozů uvnitř Společenství a vnitrostátních dodávek paliv obsahujících biopaliva při jejich přijetí do prvního francouzského daňového skladu.

[115] Jediným účelem této fyzikální analýzy je zajistit určení objemu biopaliv přijatých do [závodu] nebo do EFS před tím, než bude tento objem zaznamenán na vstupu do zvláštních skladových výkazů vedených v rámci TIRIB. Tato analýza neslouží k určení suroviny, z níž byla biopaliva vyrobena. Tato surovina musí být uvedena v průvodních dokumentech k dodávce, zvláště pak v potvrzení o udržitelnosti. Může být určena prostřednictvím metody hmotnostní bilance, uznané dobrovolnými režimy udržitelnosti.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 24 Společnost BP France dováží do Francie paliva obsahující HVO vyrobené ve Španělsku metodou tzv. „společného zpracování“. Tato metoda spočívá v přidávání rostlinných olejů do fosilního materiálu v rafinerii před odsiřovací jednotkou, aby se tyto rostlinné oleje přeměnily na HVO za působení vodíku. Paliva vyrobená touto metodou jsou v podstatě směsí fosilních molekul a molekul získaných z biologického materiálu.
- 25 Tato paliva jsou ve Francii přijímána do daňového skladu a teprve poté jsou uvolňována ke spotřebě.
- 26 Za účelem podpory užívání biopaliv v odvětví dopravy zavedly francouzské orgány v článku 266n celního zákoníku daň TIRIB. Tato daň se odvádí z celkového objemu benzínu a nafty, který osoby povinné k dani uvolní ke spotřebě během kalendářního roku a na nějž se uplatňuje sazba vyjádřená v eurech za hektolitr. Na součín tohoto základu se poté použije koeficient rovnající se rozdílu mezi vnitrostátním cílovým procentním podílem začlenění energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy a podílem energie z obnovitelných zdrojů v celkovém objemu posuzovaných paliv. Z toho vyplývá, že částka daně TIRIB se snižuje proporcionálně se zvyšováním podílu biopaliv přítomných v produktech zahrnutých do vyměřovacího základu této daně, dokud se nestane nulovou, pokud je tento podíl vyšší nebo roven tomuto vnitrostátnímu cílovému procentnímu podílu.
- 27 Nařízení č. 2019-570 stanoví způsoby umožňující osobě povinné k uvedené dani prokázat, že zdanitelná paliva obsahují biopaliva. V souladu s články 3, 4 a 7 tohoto nařízení vede držitel takových paliv v daňovém skladu nebo v závodě skladové výkazy pro sledování obnovitelné energie, které zaznamenávají vstupy a výstupy množství těchto paliv, přičemž rozlišují zejména biopaliva od produktů, které nejsou vyráběny z biomasy.
- 28 Dne 18. srpna 2020 přijal pověřený ministr pro veřejné účty sporný oběžník, který při přijímání paliv obsahujících biopaliva, jako jsou HVO, v prvním francouzském daňovém skladu uložil povinnost provést fyzikální laboratorní analýzu ^{14}C u vzorku těchto paliv (dále jen „fyzikální analýza ^{14}C “) pro stanovení skutečného obsahu biopaliv v uvedených palivech pro výpočet splatné daně TIRIB.
- 29 Společnost BP France podala ke Conseil d'État (Státní rada, Francie), která je předkládajícím soudem, žalobu na zrušení tohoto oběžníku z důvodu překročení pravomoci, jelikož u paliv vyrobených metodou společného zpracování ukládá provedení takové fyzikální analýzy ^{14}C .

- 30 Před předkládajícím soudem společnost BP France zejména tvrdí, že uvedený oběžník je v rozporu s cíli sledovanými články 17 a 18 směrnice 2009/28, jakož i články 28 až 30 směrnice 2018/2001, jelikož vyžaduje, aby hospodářský subjekt prokázal splnění jiných kritérií udržitelnosti, než jsou kritéria stanovená v uvedených člancích.
- 31 Společnost BP France rovněž uvádí, že rafinerie, z níž pocházejí paliva dotčené ve věci v původním řízení, je součástí nepovinného režimu uznaného Komisí za úplný režim podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28. Metoda hmotnostní bilance stanovená v čl. 18 odst. 1 této směrnice a v článku 30 směrnice 2018/2001, která má být použita v rámci tohoto nepovinného režimu, je proto dostatečná k tomu, aby bylo pro účely vedení skladových výkazů z titulu daně TIRIB posouzeno množství molekul tzv. „biogenního původu“, jako jsou HVO, obsažené v palivech přebíraných touto společností v prvním francouzském daňovém skladu.
- 32 Podle předkládajícího soudu je fyzikální analýza ^{14}C za současného stavu vědeckých poznatků jedinou metodou umožňující změřit skutečný obsah molekul tzv. „biogenního původu“, jako jsou HVO, v palivech vyrobených metodou společného zpracování.
- 33 Tento soud má nicméně tři druhy pochybností.
- 34 V první řadě se táže na předmět článků 17 a 18 směrnice 2009/28, jakož i článku 30 směrnice 2018/2001. Má totiž pochybnosti o tom, zda jediným účelem mechanismů sledování pomocí hmotnostní bilance a vnitrostátních nebo nepovinných režimů, které tyto články upravují, je posoudit a doložit udržitelnost surovin a biopaliv, jakož i jejich směsí, a nikoli poskytnout rámec pro hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů, jako jsou HVO, obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování, a tedy harmonizovat způsob zohlednění tohoto podílu pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) směrnice 2009/28, jakož i článku 25 a čl. 29 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) až c) směrnice 2018/2001.
- 35 V případě záporné odpovědi si uvedený soud v druhé řadě klade otázku, zda tatáž ustanovení brání tomu, aby členský stát za účelem stanovení množství HVO, které má být zohledněno na vstupu ve skladových výkazech, jež musí provozovatelé vést pro účely stanovení daně TIRIB, požadoval, aby byla při přijetí dovezených paliv obsahujících HVO, která byla vyrobena v jiném členském státě metodou společného zpracování, do prvního daňového skladu v tomto členském státě, provedena fyzikální analýza ^{14}C obsahu HVO v těchto palivech, včetně případů, kdy závod, v němž byla tato paliva vyrobena, používá systém hmotnostní bilance certifikovaný nepovinným režimem uznaným Komisí jako úplný režim podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28.
- 36 V třetí a poslední řadě si tentýž soud klade otázku, zda povinnost provést fyzikální analýzu ^{14}C pro dovozy, dovozy uvnitř Společenství a vnitrostátní dodávky paliv obsahujících biopaliva při jejich přijetí do prvního francouzského daňového skladu představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu, které je neslučitelné s článkem 34 SFEU, přičemž zaprvé taková analýza není vyžadována pro paliva obsahující biopaliva vyrobená metodou společného zpracování v rafinerii ve Francii, která jsou uvolněna ke spotřebě v tomto členském státě přímo ze závodu (bez přijetí do daňového skladu před jejich uvolněním ke spotřebě), a zadruhé uvedený členský stát akceptuje, aby byl pro účely dotyčné daně vyčíslen obsah biopaliva v rámci vývozu nebo v rámci uvolnění pro spotřebu v jiných odvětvích než v dopravě na základě průměrné měsíční hodnoty přimíchávání v dotčené provozovně nebo závodu.

37 Za těchto podmínek se Conseil d'État (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí být ustanovení článků 17 a 18 [směrnice 2009/28] a článku 30 směrnice 2018/2001 vykládána v tom smyslu, že jediným účelem mechanismů sledování pomocí hmotnostní bilance a vnitrostátních nebo nepovinných režimů, které tato ustanovení upravují, je posouzení a doložení udržitelnosti surovin a biopaliv a jejich směsí a jejich cílem tedy není poskytnout rámec pro sledování a sledovatelnost podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v konečných produktech vzniklých společným zpracováním, a tedy harmonizovat způsob, jakým se zohledňuje podíl energie obsažené v takových produktech pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 [prvním pododstavci] písm. a) [až] c) [směrnice 2009/28] a v článku 25 a čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) [až] c) směrnice 2018/2001?
- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, brání tatáž ustanovení tomu, aby členský stát za účelem stanovení množství HVO, které má být zohledněno na vstupu ve skladových výkazech, jež musí provozovatelé vést pro účely stanovení pobídkové daně související s přimícháváním biopaliv odváděného v tomto členském státě, pokud je podíl energie z obnovitelných zdrojů v palivech uvolněných ke spotřebě v průběhu kalendářního roku nižší než vnitrostátní cílové procento začlenění energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy, požadoval, aby se při přijetí dovezených paliv obsahujících HVO, která byla vyrobena v jiném členském státě metodou společného zpracování, do prvního vnitrostátního daňového skladu provedla fyzikální analýza obsahu HVO v těchto palivech, včetně případů, kdy zařízení, v němž byla tato paliva vyrobena, používá systém hmotnostní bilance certifikovaný nepovinným režimem, který Komise uznává jako úplný režim?
- 3) Brání unijní právo, zejména ustanovení článku 34 [SFEU], takovému opatření členského státu, jako je opatření popsané v bodě [36 tohoto rozsudku], pokud na jedné straně paliva obsahující biopaliva pocházející ze společného zpracování v rafinérii nacházející se na jeho území nepodléhají takové fyzikální analýze, jsou-li uvolňována ke spotřebě v tomto členském státě přímo ze závodu, a pokud tento členský stát na druhé straně akceptuje na výstupu ze závodu nebo vnitrostátní provozovny se zvláštním daňovým režimem pro účely stanovení obsahu biopaliva, který může být pro daňové účely rozdělen mezi osvědčení o obsahu vydaná za dané období, aby byl na základě průměrné měsíční hodnoty přimíchávání v provozovně nebo závodu vycíslen obsah biopaliva v rámci vývozu nebo v rámci uvolnění pro spotřebu v jiných odvětvích než v dopravě?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

38 Úvodem je třeba upřesnit, že i když předkládající soud v první otázce formálně odkazuje na články 17 a 18 směrnice 2009/28, které se týkají kritérií udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny, jakož i ověřování jejich souladu, a na článek 30 směrnice 2018/2001, který se týká ověřování plnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů, zjevně usiluje rovněž o výklad článku 29 posledně uvedené směrnice, který se týká kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy.

- 39 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda články 17 a 18 směrnice 2009/28, jakož i články 29 a 30 směrnice 2018/2001 musí být vykládány v tom smyslu, že jediným cílem režimu sledování pomocí hmotnostní bilance, jakož i vnitrostátních nebo mezinárodních nepovinných režimů, které tyto články upravují, je posoudit a doložit udržitelnost surovin a biopaliv, jakož i jejich směsí, a nikoli poskytnout rámec pro hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování.
- 40 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že ustanovení směrnice 2009/28 a směrnice 2018/2001, která má Soudní dvůr vyložit v rámci projednávané věci, mají v podstatě podobný předmět a obsah pro účely výkladu, který Soudní dvůr provede v rámci projednávané věci (obdobně viz rozsudek ze dne 20. září 2022, VD a SR, C-339/20 a C-397/20, EU:C:2022:703, bod 64).
- 41 Zaprvé, jak vyplývá z článku 17 směrnice 2009/28 a z článku 29 směrnice 2018/2001 ve spojení s bodem 94 jejího odůvodnění, unijní normotvůrce měl v úmyslu provést harmonizaci kritérií udržitelnosti, která musí biopaliva splňovat, aby z nich vyrobená energie mohla být v jednotlivých členských státech zohledněna pro tři účely uvedené v tomto čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) a v tomto čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c). Těmito účely jsou zaprvé ověřování rozsahu, v němž členské státy plní vnitrostátní cíle stanovené v článku 3 směrnice 2009/28 a unijní cíle v čl. 3 odst. 1 směrnice 2018/2001, zadruhé posouzení, zda jsou dodržovány povinnosti v oblasti obnovitelné energie, včetně – pokud jde o směrnici 2018/2001 – povinnosti minimálního podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy stanovené v článku 25 poslední zmíněné směrnice, jakož i zatřetí případná způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv a biokapalin (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 28).
- 42 Tato kritéria udržitelnosti se týkají původu organických surovin, z nichž byla biopaliva vyrobena, nebo podmínek výroby těchto surovin. Například biopaliva vyrobená ze surovin pocházejících z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti nemohou být zohledněna pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 směrnice 2009/28 nebo v čl. 29 odst. 1 směrnice 2018/2001.
- 43 Harmonizace provedená v článku 17 směrnice 2009/28 a v článku 29 směrnice 2018/2001 má tak velmi specifickou povahu, neboť se týká pouze biopaliv definovaných v čl. 2 druhém pododstavci písm. i) směrnice 2009/28 a čl. 2 druhém pododstavci bodě 33 směrnice 2018/2001 jako kapalné nebo plynné palivo nebo biopalivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy a omezuje se na uvedení kritérií udržitelnosti, která musí taková biopaliva splňovat, aby z nich vyrobená energie mohla být členskými státy zohledněna pro tři konkrétní účely uvedené v tomto čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) a v tomto čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c). V takto vymezeném rámci je mimo jiné tato harmonizace provedena taxativně, neboť uvedený čl. 17 odst. 8 a uvedený čl. 29 odst. 12 upřesňují, že členské státy pro tyto tři účely nesmí na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti, odmítnout zohlednit biopaliva odpovídající kritériím udržitelnosti uvedeným v těchto člincích 17 a 29 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 32).
- 44 Článek 17 směrnice 2009/28 a článek 29 směrnice 2018/2001 za účelem zaručit vysokou úroveň ochrany životního prostředí, na kterou odkazuje čl. 95 odst. 3 ES, nyní čl. 114 odst. 3 SFEU, zajišťují, aby biopaliva mohla být členskými státy zohledněna pro tři účely týkající se ochrany životního prostředí uvedené v tomto čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) a v tomto čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) pouze za podmínky dodržení kritérií udržitelnosti v projednávané věci uložených unijním normotvůrcem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 33).

- 45 Kromě toho články 17 směrnice 2009/28 a článek 29 směrnice 2018/2001 ve spojení s jejími body 94 a 110 odůvodnění mají za cíl usnadnit obchod s udržitelnými biopalivy mezi členskými státy. Takové usnadnění spočívá hlavně v tom, jak bylo zdůrazněno v bodě 43 tohoto rozsudku, že pokud biopaliva, včetně biopaliv pocházejících z jiných členských států, splňují kritéria udržitelnosti uvedená v těchto člácích 17 a 29, zakazují čl. 17 odst. 8 směrnice 2009/28 a čl. 29 odst. 12 směrnice 2018/2001 členským státům odmítnout tato udržitelná biopaliva zohlednit pro tři účely uvedené v uvedeném čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) a uvedeném čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) „na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti“, než jsou v těchto člácích 17 a 29 uvedeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 34).
- 46 I když článek 17 směrnice 2009/28 a článek 29 směrnice 2018/2001 v tomto rozsahu umožňují zejména usnadnit obchod s udržitelnými biopalivy, nelze z výše uvedeného vyvodit, že cílem těchto článků je rovněž regulovat hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování, a tudíž harmonizovat způsob, jakým se zohledňuje tento podíl pro tři účely uvedené v tomto čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) a v tomto čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c). Jak bylo uvedeno, cíl uvedených článků 17 a 29 totiž spočívá pouze v úpravě – prostřednictvím harmonizace – kritérií udržitelnosti, které musí biopaliva splňovat, aby mohla být členským státem zohledněna pro tyto tři účely.
- 47 Z tohoto hlediska čl. 18 odst. 1 první věta směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 1 první věta směrnice 2018/2001 pouze stanoví, že mají-li být biopaliva zohledněna pro tři účely uvedené v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) směrnice 2009/28 a v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) směrnice 2018/2001, vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti v uvedeném čl. 17 odst. 2 až 5 a v čl. 29 odst. 2 až 7 směrnice 2009/28 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 36).
- 48 Za tímto účelem z tohoto čl. 18 odst. 1 druhé věty a čl. 30 odst. 1 druhé věty vyplývá, že členské státy jsou povinny požadovat, aby tyto hospodářské subjekty použily systém tzv. „hmotnostní bilance“, který musí splňovat určité obecné vlastnosti uvedené v písmenech a) až c) a a) až d) těchto ustanovení. Podle těchto písmen takový systém zaprvé umožňuje mísení dodávek surovin nebo paliv s rozdílnými parametry udržitelnosti, zadruhé požaduje, aby informace o parametrech udržitelnosti a objemech těchto dodávek zůstávaly spojeny se směsí, zatřetí umožňuje, aby byly dodávky surovin s různým energetickým obsahem míseny pro účely dalšího zpracování, pod podmínkou, že je velikost dodávek upravena podle jejich energetického obsahu, a začtvrté stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidaných do směsi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 37).
- 49 Uvedená ustanovení přitom nelze vykládat v tom smyslu, že mají za cíl regulovat rovněž hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování, a tudíž harmonizovat způsob, jakým se zohledňuje tento podíl pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) směrnice 2009/28 a v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) směrnice 2018/2001.

- 50 Zprv je totiž nutno konstatovat, že vzhledem k jejich znění je jediným cílem čl. 18 odst. 1 směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 1 směrnice 2018/2001 zavést mechanismy ověřování určené k zajištění správného uplatňování článku 17 směrnice 2009/28 a článku 29 směrnice 2018/2001. Informace, které musí hospodářské subjekty předložit členským státům podle tohoto čl. 18 odst. 3 druhého pododstavce a tohoto čl. 30 odst. 3 prvního pododstavce, se týkají především plnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5 a čl. 29 odst. 2 až 7 těchto směrnic.
- 51 Zadruhé je třeba rovněž připomenout, že systémy ověřování těchto kritérií udržitelnosti případně uložené hospodářským subjektům členskými státy v souladu s čl. 18 odst. 1 a 3 směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 1 a 3 směrnice 2018/2001 jsou jen jedním ze způsobů umožňujících zajistit takové ověřování podle těchto směrnic. Jak totiž vyplývá z tohoto čl. 18 odst. 4 a 5 a tohoto čl. 30 odst. 4 a 6, tzv. „nepovinné“ vnitrostátní nebo mezinárodní režimy, které rovněž zahrnují zejména ustanovení týkající se systému hmotnostní bilance, mohou být schváleny Komisí, přičemž uvedený čl. 18 odst. 7 a uvedený čl. 30 odst. 9 v tomto ohledu stanoví, že pokud hospodářský subjekt předloží doklady nebo údaje získané v rámci takového režimu, členské státy nevyžadují, aby tento hospodářský subjekt předložil další doklady o splnění uvedených kritérií udržitelnosti.
- 52 Jak ostatně vyplývá z bodů 107, 109 a 110 odůvodnění směrnice 2018/2001, na základě zkušeností s praktickým prováděním uvedených kritérií udržitelnosti zamýšlel unijní normotvůrce posílit úlohu nepovinných mezinárodních a vnitrostátních certifikačních režimů nikoli pro hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování, ale pouze pro harmonizované ověřování souladu s kritérii pro udržitelnost stanovenými v čl. 17 odst. 2 až 5 směrnice 2009/28 a čl. 29 odst. 2 až 7 směrnice 2018/2001.
- 53 A konečně z čl. 28 odst. 5 směrnice 2018/2001 ve spojení s bodem 126 odůvodnění této směrnice vyplývá, že unijní normotvůrce svěřil Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci s cílem doplnit tuto směrnici tím, že specifikuje metodiku pro určení podílu biopaliv a bioplynu pro dopravu vzniklých zpracováním biomasy ve společném procesu s fosilními palivy (tzv. „společné zpracování“).
- 54 Jak přitom uvedl generální advokát v bodech 51 až 55 svého stanoviska, okolnost, že Komise dne 5. června 2023 přijala k provedení tohoto ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2023/1640, potvrzuje, že unijní normotvůrce nezamýšlel, aby metoda hmotnostní bilance stanovená v čl. 30 odst. 1 směrnice 2018/2001 umožnila zajistit hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování, a tudíž harmonizovat způsob, jakým se zohledňuje tento podíl pro účely uvedené v článku 25 a v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) až c) této směrnice.
- 55 Z výše uvedeného vyplývá, že jelikož články 17 a 18 směrnice 2009/28, jakož i články 29 a 30 směrnice 2018/2001 nemají za cíl regulovat hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování, nemohou bránit právní úpravě členského státu, která vyžaduje provedení fyzikální analýzy ¹⁴C obsahu HVO v těchto palivech při přijetí těchto paliv do prvního daňového skladu tohoto členského státu, i když uvedená paliva vyrábí hospodářský subjekt, který využívá nepovinný režim sledování pomocí hmotnostní bilance, který Komise uznala za úplný podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 4 směrnice 2018/2001.

- 56 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na první otázku odpovědět tak, že články 17 a 18 směrnice 2009/28, jakož i články 29 a 30 směrnice 2018/2001 musí být vykládány v tom smyslu, že cílem režimu sledování pomocí hmotnostní bilance, jakož i vnitrostátních nebo mezinárodních nepovinných režimů, které tyto články upravují, je posoudit a doložit udržitelnost surovin a biopaliv, jakož i jejich směsí, a nikoli poskytnout rámec pro hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování.
- 57 Vzhledem k odpovědi na první otázku není nutno odpovídat na druhou otázku.

K třetí otázce

- 58 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 34 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která pro výpočet pobídkové daně související s přimícháváním biopaliv vyžaduje provedení fyzikální analýzy ¹⁴C obsahu HVO v palivech vyrobených metodou společného zpracování při jejich příjmu do prvního daňového skladu tohoto členského státu, pokud jsou tato paliva vyrobena v závodě v jiném členském státě, který využívá systém hmotnostní bilance certifikovaný nepovinným režimem uznaným Komisí jako úplný režim podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 4 směrnice 2018/2001, zatímco paliva vyrobená touto metodou v prvním členském státě takové analýze nepodléhají, jsou-li uvolňována ke spotřebě přímo ze závodu a pokud orgány tohoto prvního členského státu akceptují na výstupu ze závodu nebo vnitrostátní provozovny se zvláštním daňovým režimem pro účely stanovení obsahu biopaliva, který může být pro účely této daně rozdělen, aby byl na základě průměrné měsíční hodnoty přimíchávání v provozovně nebo závodu vyčíslen obsah biopaliva v rámci vývozu nebo v rámci uvolnění pro spotřebu v jiných odvětvích než v dopravě.
- 59 Úvodem je třeba připomenout, že pokud je nějaká oblast předmětem úplné harmonizace na úrovni Evropské unie, musí být každé vnitrostátní opatření, které se jí týká, posuzováno vzhledem k ustanovením tohoto harmonizačního opatření, a nikoliv vzhledem k ustanovením primárního práva (rozsudky ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 76, a ze dne 4. října 2018, L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, bod 52).
- 60 Jak bylo konstatováno v bodech 46 a 49 tohoto rozsudku, směrnice 2009/28 ani směrnice 2018/2001 neharmonizovaly vyčerpávajícím způsobem metody kontroly umožňující stanovit obsah HVO v palivech vyrobených metodou společného zpracování, takže si členské státy v tomto ohledu zachovávají prostor pro uvážení, přičemž musí dodržovat článek 34 SFEU.
- 61 Po tomto upřesnění je třeba připomenout, že článek 34 SFEU tím, že zakazuje zavádět mezi členskými státy opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu, se vztahuje na jakékoli vnitrostátní opatření způsobilé narušit přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně obchod v rámci Unie (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. července 1974, Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, bod 5, jakož i ze dne 22. června 2017, E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, bod 44 a citovaná judikatura).
- 62 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že požadavek provést fyzikální analýzu ¹⁴C obsahu HVO v palivech vyrobených metodou společného zpracování, jako je požadavek vyplývající z článku 266n celního zákoníku ve spojení s článkem 3 nařízení č. 2019-570 a sporným oběžníkem, může přímo a skutečně narušit dovoz biopaliv vyrobených touto metodou z jiných členských států do Francie.

- 63 Jak totiž konkrétně vyplývá z bodu 114 sporného oběžníku, tento požadavek se vztahuje pouze na dovozy, dovozy uvnitř Společenství a na vnitrostátní dodávky paliv obsahujících biopalivo při jejich přijetí do prvního francouzského daňového skladu, a nikoli – jak poukazuje předkládající soud – na biopaliva vyrobená metodou společného zpracování v rafinérii ve Francii, která jsou v tomto členském státě přímo uvolňována ke spotřebě bez přijetí do daňového skladu.
- 64 Uvedený požadavek může ztížit přístup paliv vyrobených touto metodou pocházejících z jiných členských států než z Francie na francouzský trh, jak ostatně připustila na jednání francouzská vláda, jelikož tato paliva vystavuje nákladům, které prodražují jejich dovoz do tohoto členského státu a jimž nejsou vystaveny srovnatelné produkty vyrobené v tomto členském státě, které nejsou přijímány do daňového skladu a jsou přímo uvolňovány ke spotřebě v témže členském státě.
- 65 V souladu s ustálenou judikaturou může být vnitrostátní opatření, které představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením, odůvodněno jedním z důvodů obecného zájmu vyjmenovaných v článku 36 SFEU nebo kategorickými požadavky. V obou případech musí být dotyčné vnitrostátní opatření v souladu se zásadou proporcionality způsobilé zaručit uskutečnění sledovaného cíle a nesmí překračovat meze toho, co je nezbytné k jeho dosažení (rozsudek ze dne 4. října 2018, L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, bod 63 a citovaná judikatura).
- 66 V tomto ohledu z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že požadavek provést fyzikální analýzu ¹⁴C paliv vyrobených metodou společného zpracování umožňuje vypočítat základ daně TIRIB, a přispívá tím k podpoře přimíchávání biopaliv, jakož i k využívání energie z obnovitelných zdrojů, což je v zásadě užitečné pro ochranu životního prostředí. V tomto smyslu je tento požadavek určen k tomu, aby v návaznosti na cíle stanovené v čl. 3 odst. 4 směrnice 2009/28 a v člancích 3 a 25 směrnice 2018/2001, zajistil konkrétní provedení snížení emisí skleníkových plynů, které patří mezi hlavní příčiny klimatických změn, proti kterým se Unie a její členské státy zavázaly bojovat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. října 2018, L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, bod 64 a citovaná judikatura).
- 67 Stejně tak v rozsahu, v němž je cílem uvedeného požadavku v souladu s body 109, 110, 114 a 115 sporného oběžníku stanovit skutečné objemy biopaliv obsažených v palivu vyrobeném metodou společného zpracování při jejich přijetí do daňového skladu za účelem výpočtu základu daně TIRIB, je třeba mít za to, jak uvedla francouzská vláda na jednání, že tentýž požadavek přispívá k zabránění nebezpečí podvodu ve výrobním řetězci takových paliv. Jak totiž zdůraznil předkládající soud, taková kontrola umožňuje s jistotou zjistit skutečný obsah HVO v dodávce paliva vyrobeného touto metodou, a tedy přesně vypočítat daň TIRIB.
- 68 Podle ustálené judikatury přitom cíle ochrany životního prostředí a potírání podvodů mohou odůvodnit vnitrostátní opatření způsobilá narušit obchod v rámci Unie, pokud jsou tato opatření ve vztahu ke sledovanému cíli přiměřená (rozsudek ze dne 4. října 2018, L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, bod 67 a citovaná judikatura).
- 69 Je tak třeba ověřit, zda taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, splňuje požadavky zásady proporcionality, tj. zda je způsobilá dosáhnout legitimních cílů, které sleduje, a zda je za tímto účelem nezbytná (rozsudek ze dne 4. října 2018, L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, bod 68 a citovaná judikatura).

- 70 Pokud jde o to, zda je fyzikální analýza ^{14}C uvedená ve sporném oběžníku schopna dosáhnout těchto cílů, je třeba uvést, že podle předkládajícího soudu neexistují za současného stavu vědeckých poznatků jiné metody kontroly umožňující stanovit skutečný obsah molekul tzv. „biogenního původu“, jako jsou HVO, v palivech vyrobených metodou společného zpracování.
- 71 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že nařízení v přenesené pravomoci 2023/1640 v článku 2 stanoví, že fyzikální analýza ^{14}C představuje, pokud ne jedinou metodu pro stanovení biogenního obsahu paliva vyrobeného metodou společného zpracování, tak přinejmenším doplňkovou metodu ověřování, používá-li příslušný hospodářský subjekt jiné metody.
- 72 Zdá se tedy, že požadavek provést tuto analýzu je způsobilý k dosažení cílů uvedených v bodech 66 a 67 tohoto rozsudku.
- 73 Je však třeba ještě připomenout, že omezující opatření může být považováno za způsobilé k tomu, aby zaručilo uskutečnění dovolávaného cíle, pouze pokud skutečně odpovídá snaze dosáhnout jej konzistentním a systematickým způsobem (rozsudek ze dne 23. prosince 2015, Scotch Whisky Association a další, C-333/14, EU:C:2015:845, bod 37, jakož i citovaná judikatura).
- 74 Z předkládacího rozhodnutí přitom vyplývá, že požadavek provést fyzikální analýzu ^{14}C je součástí obecnější politiky zaměřené na podporu využívání energie z obnovitelných zdrojů. Na základě informací poskytnutých předkládajícím soudem se však jeví, že použití této analýzy není vyžadováno, pokud jde o biopaliva vyrobená metodou společného zpracování v rámci rafinérie na francouzském území, která jsou v tomto členském státě uvolněna ke spotřebě přímo ze závodu bez převzetí do daňového skladu, a dále pokud jde o vyčíslení obsahu biopaliv v rámci vývozu nebo v rámci uvolnění pro spotřebu v jiných odvětvích než v dopravě na základě průměrné měsíční hodnoty přimíchávání biopaliv v dotyčné provozovně nebo závodu.
- 75 Za těchto podmínek, jak uvedl generální advokát v bodech 100 a 102 svého stanoviska a s výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, se takový požadavek nejeví jako vhodný k zaručení uskutečnění sledovaných cílů, neboť skutečně neodpovídá snaze dosáhnout jich konzistentním a systematickým způsobem.
- 76 Vzhledem k tomu, že francouzská vláda jak ve svém písemném vyjádření, tak na jednání tvrdila, že francouzské právo ve skutečnosti nestanoví rozdílné zacházení s biopalivy v závislosti na jejich původu, je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru přísluší, aby vzal v rámci rozdělení pravomocí mezi unijní a vnitrostátní soudy v úvahu skutkový a právní kontext, do něhož jsou předběžné otázky zasazeny, jak je vymezen předkládacím rozhodnutím. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce tedy nelze posuzovat s ohledem na výklad vnitrostátního práva, kterého se dovolává vláda členského státu [rozsudek ze dne 15. dubna 2021, État belge (Skutečnosti, které nastaly po přijetí rozhodnutí o přemístění), C-194/19, EU:C:2021:270, bod 26 a citovaná judikatura].
- 77 S ohledem na výše uvedené důvody je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že článek 34 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která pro výpočet pobídkové daně související s přimícháváním biopaliv vyžaduje provedení fyzikální analýzy ^{14}C obsahu biopaliv (HVO) v palivech vyrobených metodou společného zpracování při jejich příjmu do prvního daňového skladu tohoto členského státu, pokud jsou tato paliva vyrobena v závodě v jiném členském státě, který využívá nepovinný režim sledování pomocí hmotnostní bilance uznaný Komisí jako úplný režim podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 4 směrnice 2018/2001, zatímco paliva vyrobená touto metodou v prvním členském státě takové analýze nepodléhají, jsou-li uvolňována ke spotřebě přímo ze závodu a pokud orgány tohoto prvního

členského státu akceptují na výstupu ze závodu nebo vnitrostátní provozovny se zvláštním daňovým režimem pro účely stanovení obsahu biopaliva, který může být pro účely této daně rozdělen, aby byl na základě průměrné měsíční hodnoty přimíchávání v provozovně nebo závodu vyčíslen obsah biopaliva v rámci vývozu nebo v rámci uvolnění pro spotřebu v jiných odvětvích než v dopravě.

K nákladům řízení

- 78 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Články 17 a 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, jakož i články 25, 29 a 30 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů

musí být vykládány v tom smyslu, že

cílem režimu sledování pomocí hmotnostní bilance, jakož i vnitrostátních nebo mezinárodních nepovinných režimů, které tyto články upravují, je posoudit a doložit udržitelnost surovin a biopaliv, jakož i jejich směsí, a nikoli poskytnout rámec pro hodnocení podílu energie z obnovitelných zdrojů obsažené v palivech vyrobených metodou společného zpracování.

- 2) Článek 34 SFEU

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání právní úpravě členského státu, která pro výpočet pobídkové daně související s přimícháváním biopaliv vyžaduje provedení fyzikální analýzy ¹⁴C obsahu biopaliv (HVO) v palivech vyrobených metodou společného zpracování při jejich příjmu do prvního daňového skladu tohoto členského státu, pokud jsou tato paliva vyrobena v závodě v jiném členském státě, který využívá nepovinný režim sledování pomocí hmotnostní bilance uznaný Evropskou komisí jako úplný režim podle čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28 a čl. 30 odst. 4 směrnice 2018/2001, zatímco paliva vyrobená touto metodou v prvním členském státě takové analýze nepodléhají, jsou-li uvolňována ke spotřebě přímo ze závodu a pokud orgány tohoto prvního členského státu akceptují na výstupu ze závodu nebo vnitrostátní provozovny se zvláštním daňovým režimem pro účely stanovení obsahu biopaliva, který může být pro účely této daně, aby byl na základě průměrné měsíční hodnoty přimíchávání v provozovně nebo závodu vyčíslen obsah biopaliva v rámci vývozu nebo v rámci uvolnění pro spotřebu v jiných odvětvích než v dopravě.

Podpisy